

De discussiën over het ontwerp van wet op de brievenposterij.

I.

De Tweede Kamer heeft, met groote meerderheid, het beginsel aangenomen, dat aan den staat wordt voorbehouden »de *uitsluitende bevoegdheid*» om brieven en pakketten te vervoeren. Wij betreuren dit besluit ten hoogste. Niet alleen heeft men hierdoor een zeer onvrijzinnig en voor het publiek hoogst onaangenaam en hatelijk stelsel gehuldigd, maar men leidt het publiek daardoor op den weg om, onder allerlei voorwendsels en wets-verdraaijingen, het onredelijk gebod te ontduiken en heimelijk en ter sluips eene geregelde brieven- en pakketten-voering te brengen. De burgerij te gewennen aan wets-ontduiking en wets-verkrachting is altijd eene hoogstgevaarlijke proef; want men verlaagt de wet zodoende niet slechts tot eenen ijdel en vogelverschrikker, maar men verzwakt de zedelijke kracht der wetten in het algemeen, omdat de burger nu, in plaats van in de wet eenen steun, eenen waarborg en eene uitdrukking der nationale overtuiging te zien, de wet leert beschouwen, als een onredelijk dwangmiddel om de schatkist ten koste van zijn gerief te vullen. Wij hopen thans nog, dat de Eerste Kamer ons tegen dit ongelukkig ontwerp — dat bij het publiek algemeen afkeuring heeft gevonden en door geen één dagblad ondersteund is — beschermen zal. Zeker is het, dat — mogt onverhoopt het monopolie worden ingevoerd en kon men, door de vexatoire dwangmiddelen die er onvermijdelijk het gevolg van moeten zijn, dit onredelijk gebod handhaven — er eene algemeene verbittering tegen dit jammerlijk product van fiscaliteit ontstaan zal, en de minister van Finantiën de voldoening zal smaken, dagelijks van alle kanten met klagten en verwenschingen overstelpt te worden.

Zeker is het, dat wij, met deze brieven-belasting-theorie, den weg des vooruitgangs niet bewandeld hebben. Niet alleen, dat wij vrije concurrentie laten varen om monopolie te huldigen, maar en onze minister van Finantiën en onze Tweede Kamer zijn ver ten achteren, bij hetgeen nog reeds in 1820 over dit onderwerp schreef:

»De posterijen. — Deze behooren of behoorden eigenlijk niet tot de belastingen; — maar ze zijn hierin ontfaard. Oorspronkelijk zijn de porto's niets anders dan eene behoorlijke schadeloosstelling voor het beheer, der kosten en de moeite van het overbrengen der brieven; waarbij billijk gevoegd wordt eenig voordeel voor het voeren der administratie, hetwelk zoo hoog kan worden aangeslagen als men ordentelijkerwijze aan particuliere ondernemers zoude willen toekennen. De posterijen zijn om de algemeene welvaart te helpen bevorderen, uitgevonden: — hierbij moeten zij gehouden worden. Zij bestaan om het volk, tot GERIEF en niet tot BELASTING, zoo als het sedert eenige jaren geworden is, en in 1818 of 1819 door nieuwe verhoogingen ten top gevoerd. — Zoo zeer als de posterijen eene ware weldaad voor den handel

en het verkeer onder de menschen behoorden te zijn, zoo zeer worden ze thans een ondragelijke last, en meer belemmerend voor allen binnen- en buiten-landschen handel, vooral voor den zoo zeer aanmoediging verdienenden kleinhandel, — dan men zich voorstelt. Men mist thans het brieven-schrijven om de poorte porten welke de kleine binnenlandsche bedrijven niet dragen kunnen. Dit is eene onloochenbare waarheid, wat dan ook mogelijk door kortzichtige ambtenaren moge worden aangevoerd.» (1)

Zij bestaan om het volk, tot GERIEF en niet tot BELASTING. In 1850 luidt het omgekeerd: Zij bestaan om de schatkist; niet tot gerief, maar tot BELASTING.

Overigens schitterden de verdedigers van het monopolie niet door kracht van betoog of nieuwheid van gezigtspunten. De een putte zijne bewijsredenen uit polyglottische overwegingen; zoo heet het porto in Duitschland post-steuer en in Engeland post-tax. Ergo blijkt hieruit ten duidelijkste, dat in Nederland de brievenposterij een staats-monopolie moet zijn, opdat ook wij — even goed als onze bureu — van eenen post-taks of post-belasting zouden kunnen spreken. Een ander weder, voelde zijn gemoed bezwaard om vóór het monopolie te stemmen, zoolang de minister hem niet verzekerde, dat deze wet niet ten eeuwigen dage zou gelden, maar dat, als onze over-achter-kleinkinderen eens in het gelukkig geval mogten verkeer van niet aan gappende schatkisten te laboreren, er altijd nog uitzigt zou bestaan, dat een toekomstig minister van Finantiën aan eene toekomstige Tweede Kamer, een toekomstig wets-ontwerp tot definitive regeling der brievenposterij zou kunnen voordragen. Dit gemoedsbezwaar uit den weg geruimd zijnde, stemde het lid voorloopig voor het voorloopig wets-ontwerp.

Over de incidenten en intermezzo's der discussie zullen wij spreken in een volgend artikel.

Buitenlandsche berigten.

PERZIE.

Berigten uit Teheran van den 2den januari melden, dat die hoofdstad op nieuw het tooneel is geweest van eene volksbeweging, die, zonder noodlottige gevolgen te hebben gehad, al wederom het bewijs heeft opgeleverd, dat de regering van den jongen Schach, zelfs met de nieuwe administratie, volstrekt niet bij magte is om de bevolkingen in toom te houden en orde en openbare veiligheid in Perzië te doen heerschen.

Weinige dagen vóór het vertrek van den koerier had het volk zich in massa naar het paleis van den iman *Djouma* begeven, om te verkrijgen, dat hij hetzelfde naar den Schach vergezellen en Zijne Perzische Majesteit de afzetting teekende van den eersten minister *Mirza Taghi Khan*, die men het geheele land door verfoeit.

De iman verneemt op eene behendige wijze om zich voor of tegen de wenschen van het volk te verklaren en terwijl men hem aan de eene zijde van zijn paleis wachtte, ontsnapte hij aan den anderen kant en liet hij de gemoederen in twijfel aangaande zijne persoonlijke gevoelens. Toen de bevolking het wachten moede werd, verwijderde zij zich onder belofte van des anderen daags terug te zullen komen; de politie kwam haar echter voor en nam denzelfden avond een groot aantal personen gevangen, onder anderen *Soliman Khan*, oom des Konings van moederszijde, *Ibrahim Halil Khan*, ex-opperbevelhebber van het leger van *Khorassan*, en *Hussin Khan*, bevelhebber der lijfwacht.

Na die in-hechtsaas-nemingen werd de publieke rust niet meer gestoord; niettemin ontwaant men

zich niet dat de verbittering haar toppunt bereikt heeft, niet slechts in de hoofdstad, maar in geheel Perzië en dat er slechts eene vaak noodig is om over het gansche land het vuur des opstands weder te ontsteken.

Het ministerie, aan welks hoofd *Mirza Taghi Khan* staat, heeft zich den haat der bevolking op den hals gehaald, door een stelsel van strengheid, willekeur en knevelarij, waarvan men zelfs onder de regering van den ouden Schach slechts zelden een voorbeeld had gezien. Men schrijft dit onregtvaardig en onvoorzigtig gedrag van het tegenwoordig ministerie aan den overwegenden invloed van Rusland toe, hetwelk het er sinds lang op toelegt om de Perzische Staten tot zijn eigen voordeel te desorganiseren, opdat hij geen en enkelen nabuur heeft die zijne bewegingen tusschen den Kaukasus en de Bagalische bezittingen in Indië, in den weg staat.

De Hadjis bieden aan Rusland eenen krachtigen tegenstand, en zij slagen daarin des te beter naarmate het volk al zijne hoop vervlogen ziet, die het van de komst van *Mirza Taghi Khan* aan de regering had opgevat. In plaats van zoo als hij bedoeld had, *Keoehid Pasha* op zijde te streven, is hij de slechte navolger van *Mirza Agheissiz* geworden; gelukkig zoo hij niet de schuldige oorzaak wordt van eene revolutie, die voor altijd den troon van Iran omverwerpt.

NOORD-AMERIKA.

De jongste berigten uit Noord-Amerika hebben de boodschap medegebragt, waarin de president *Herrera*, bij de opening der zittingen van het Mexicaansche congres, den toestand des lands heeft blootgelegd. Ofschoon die toestand nog niet in allen deele bevredigend kan genoemd worden, had daarin toch eene merkbare verbetering plaats gevonden. Behalve eenige strooperijen door de Indianen, aan de grenzen wonende, en den voortdurenden strijd in *Yucatan*, was de rust over het geheele gebied der Republiek hersteld, hetgeen aan het bewind de gerueghheid gaf om al zijne aandacht op de noodzakelijke hervormingen in het beheer te vestigen. Eene der belangrijkste daarvan was reeds zoo goed als tot stand gebragt, te weten het herstel der krijgsmacht bij het leger, waarvan gezegd wordt dat het sedert langen tijd niet zoo goed ingerigt is geweest, noch zooveel gehechtheid aan het gouvernement heeft betoond. De finantiën bevinden zich, volgens de boodschap, geenszins in een zoo treurigen toestand, als sommigen beweren, maar vereischen toch dringend de aandacht van het congres. De tolregten hebben wel is waar meer opgebragt dan men gehoopt had, namelijk 5 millioen; en het geheele bedrag der inkomsten is tot 8 millioen gestegen; maar de uitgaven bedragen 11 millioen, zoodat er een te-kort bestaat, waarin door het congres zal moeten worden voorzien. Overigens geldt het niet enkel het nemen van partiële maatregelen, maar het geheele finantiële stelsel vereischt noodzakelijk eene herziening, die het voornaamste onderwerp der overwegingen van het congres zal moeten uitmaken. Behalve dit hoofdpunt worden nog onderscheidene andere onderwerpen aan de aandacht van het congres aanbevolen, waaronder de regeling en bevordering der vreemde kolonialisatie, en de herziening der nationale wetgeving.

— Uit New-York meldt men van den 22sten februari jl.:

»Sedert het vertrek der laatste pakketboot is in de beide huizen van het congres bijna dagelijks over het vraagstuk van de slavernij geandeld, bij gelegenheid van het voorstel om Californië in de Unie op te nemen. De heer *Clay* heeft eene schikking voorgesteld, volgens welke Californië als staat zou worden opgenomen, met vrijheid om naar eigen goedvinden de slavernij toe te laten of te verbieden, hopende hij op die wijze een einde te maken aan den hartstogtelijken twist, die te dezer zake tusschen de noordelijke en zuidelijke staten gevoerd wordt. Tot dusverre is dit hem echter niet gelukt, daar de slavenhoudende staten verweeren, dat hun door die schikking te weinig wordt toegestaan, terwijl de overige staten het tegendeel beweren. Intusschen zijn de meest uitstekende leden van het congres, van al de partijen, van oordeel, dat het tijd wordt om dit vraagstuk definitief op te lossen, en de heeren *Clay*, *Webster*, *Honston*, *Benton* en *Calhoun* hebben zich bereid verklaard om samen te werken, ten einde eenen staat van zaken te doen ophouden, die op den duur het bestaan der Unie in gevaar zou brengen. Overigens wordt deze quaestie, die de hartstogten zoo zeer in beweging brengt, niet enkel in het congres behandeld; de wetgevende vergaderingen in de meeste staten houden zich insgelijks daarmede bezig, en met genoegen ontwaart men dat er eene zekere reactie in de denkbeelden plaats grijpt; want in weervil van het verschil van gevoelens, dat tusschen de noordelijke en zuidelijke staten heerscht, steeds zal blijven heerschen, getuigen al de resolutiën dier vergaderingen van het besef der noodzakelijkheid om de tegenwoordige strijd te beëindigen. De Staten onveranderd te handhaven.

»De quaestie wegens het herstel der krijgsmacht thans op den voorgrond is gekomen, en de heer *Clayton*, die de zaak deswege gesloten overeenkomst

(1) *Memorie van Toelichting*.

is reeds naar Engeland verzonden, en heden wordt een additioneel artikel afgezonden. Bij die overeenkomst wordt aan de New-Yorksche maatschappij het recht tot den aanleg van het kanaal verzekerd, terwijl de beide mogendheden de onzijdigheid verwaarborgen van de landstreek, door welke het loopen zal. Bovendien behelst zij de belangrijke bepaling, dat noch Groot-Brittannië, noch de Vereenigde Staten in eenig gedeelte van Centraal Amerika volkplantingen of vestingwerken aanleggen, of bezettingen aldaar houden zullen. Men vleit zich algemeen dat de overeenkomst door beide partijen bekrachtigd zal worden; en zoodra dit geschied is, zal met de werkzaamheden voor den aanleg een begin worden gemaakt."

DUITSCHLAND.

De Badensche standenvergadering is den 6den dezer door den Groot-hertog met de volgende rede geopend:

»Edele heeren en lieve vrienden!

»Diep bewogen heet ik u welkom in deze gewichtige ure. Moge zij de aanvang zijn van betere tijden! Trouwig is de blik op het verledene. Het bevredigende tafereel, dat ik, in het besef van den gelukkigen toestand des lands, voor u ophing, toen ik, twee jaren geleden, van deze plaats de vergadering der standen begroette, is verduisterd; de hoop, die ik destijds uitsprak, is verijdeld; de vruchten van jarenlange bemoeijenissen zijn voor het volk verloren gegaan; het geluk en de welvaart van talrijke huisgezinnen is vernield.

»Dat zijn de gevolgen van het rampzalig oproer, het welk, na lang in het duister voorbereid te zijn, plotseling uitbarstte en allerwege verwarring deed ontstaan. Met smart en mijns ondanks moet ik er van gewagen, dat mannen — eenmaal leden dezer vergadering — de hoofden waren van den opstand.

»Slechts de onder den Goddelijken bijstand spoedig en met groote opoffering verleende hulp van getrouwe landgenooten, jegens welke wij daarvoor tot eeuwigdurende dankbaarheid verplicht zijn, heeft het land voor de noodzakelijkheid behoed, om den beker des lijdens tot den bodem toe te ledigen. Op den troon mijner vaderen teruggekeerd, heb ik aan de wet weder eerbied verschaffd en met de geredde grondwet eene banier opgericht, rondom welke allen, die bereid zijn voor het welzijn en de eer des vaderlands mede te werken, zich moeten scharen.

»Maar, wat wij ook ondernemen mogen, de uitslag daarvan is geheel afhankelijk van de gelukkige oplossing der belangrijke quaestie nopens de staatsregeling, welke in de gemoederen der Duitschers van alle stammen, voortdurend eene groote spanning onderhoudt. De eerste poging daartoe is mislukt; maar een tweede weg naar hetzelfde doel is door het verbond tusschen Pruisen en eenige andere staten geopend. Ik ben tot dat verbond toegetreden, getrouw aan mijne steeds aan den dag gelegde bedoelingen, en met het vaste voornemen om, zooveel in mij is, mede te werken, opdat aan het levendig ontwaakte regtmatische zelfbewustzijn der natie voldoening geschonken worde, en Duitschland eenheid van binnen en kracht naar buiten erlangde. Dat ik daarbij in den geest des volks handelde, kon mij, na al het vroeger gezegde, niet twijfelachtig zijn. De bescheiden strekking van het gesloten verbond, zullen u worden voorgelegd, en met vertrouwen zie ik uwe beslissing te gemoet."

Vervolgens worden onderscheiden binnenlandsche aangelegenheden opgesomd, welke voorziening vereischen, doch voortloepig slechts tijdelijk geregeld zullen kunnen worden, in afwachting der beslissing van de vraag ten aanzien der Duitsche staatsregeling, waarna ten slotte het volgende wordt gezegd:

»Edele heeren en lieve vrienden! Aan mijnen ernstigen wil, om alles te doen wat onzen toestand kan verbeteren, zult gij niet twijfelen. De oude liefde tot mijn volk is bij mij niet verminderd. Het vervult mij slechts met smart, dat een driemaal herhaalde verzoek, om den troon en de constitutie omver te werpen, onnoembare ellende veroorzaakt heeft, en dat de hardnekkige volharding der schulden het noodzakelijk heeft gemaakt, aan de strengheid der wetten haren loop te laten. Regtvaardigheid is de grondslag der Staten; verontachtzaming der wetten leidt tot hunnen ondergang. Dit als regent in het oog te houden is mijn plicht; mijn recht, het schoonste der kroon, is genade te bewijzen. Gaarne verleen ik haar aan degenen, die ze berouwhebbend inroepen, wanneer het slechts bestaanbaar is met de eischen der regtvaardigheid en met de zorg voor de belangen van het algemeen.

»Van u, edele heeren en lieve vrienden, ben ik vast overtuigd, dat gij, in gemeenschap met mij en mijne regering zult medewerken, om ons allen door een nauwen band van vertrouwen te vereenigen, en rust en vrede in de gemoederen, en daarmede het geluk in de door God zoo rijk gezegende landsdouwen van ons schone vaderland te herstellen. Nog nimmer hebben de troepen van ons land tot het openbare welzijn mede te werken, meerder behoefte gehad aan een helder inzicht in de wederkerige werking van alle politieke en maatschappelijke inrigtingen, aan zelfverloochening en aan standvastige samenwerking, dan in den tegenwoordigen tijd, waarin door de vijanden der wetten, met inspanning van alle krachten, onafhankelijk een verdelings-oorlog tegen de grondslagen der maatschappij gevoerd wordt.

»Geeft gijlieden aan het volk het schoone voorbeeld van gematigdheid, verzoeningsgezindheid en een-

dragtige samenwerking onderling en met de regering, langs den weg van gemeen overleg, ware vaderlandsche en vruchtdragende werkzaamheid. De oogen des vaderlands zijn op u gevestigd; dat uwe handelingen tot deszelfs eer en welzijn mogen strekken, geve de Almachtige."

Frankfort, 7 maart. De toetreding dezer vrije rijkstad tot het drie-Koningen-verbond, wordt meer en meer twijfelachtig. In de zitting van gisteren avond heeft het wetgevend ligchaam met eene groote meerderheid van stemmen het voorstel verworpen, strekkend om bij den senaat op eene spoedige beslissing der kwestie aan te dringen. Men schijnt eerst het gevolg te willen afwachten van het te Munchen dezer dagen gesloten verdrag tusschen Oostenrijk Beijeren, Wurtemberg en Saksen, en zich niet te willen blootstellen aan de gevolgen van een overijden stap.

— Volgens eene bijzondere mededeeling uit Berlijn, heeft Oostenrijk, in gemeenschap met Beijeren en Hanover, stellig geprotesteerd tegen het verleggen der Badensche troepen in Pruisische garnizoenssteden. In dezelfde nota beklagen zich deze mogendheden, over den willekeurigen maatregel van Pruisen, om de bondsvesting Rastatt bij voortdurend enkel door Pruisische troepen te doen bezetten; verlangende, dat het garnizoen derzelve voortaan, overeenkomstig de vroegere bondswetten, uit verschillende korpsen zal worden zamengesteld.

Frankfort, 8 maart. De jongste berichten uit Munchen verzekeren thans, dat het geheele Beijersche leger op den voet van oorlog zal gebragt worden. Het geheele leger moet tegen den 15den dezer van amunitie voorzien en tot oprukken gereed zijn.

— De benoemingen voor het Statenhuys van het Erfurtsche parlement, welke van de Pruisische kroon zelf zijn uitgegaan, zijn door de Pruisische-Duitsche partij in geenen deele met bijval ontvangen. Onder de twintig verkozenen bevindt zich ook niet een eenige, die bekend staat eenige sympathie te gevoelen voor de door het ministerie Brandenburg-Manteuffel in de Duitsche kwestie gevolgde staatkunde.

— Het Munchener verdrag van 27 februari nopens het ontwerp tot eene constitutionele rijkswetgeving voor Duitschland, is reeds aan de hoven van Weenen en Berlijn verzonden, om tot grondslag te dienen voor de onderhandelingen derzelve tot eene overeenstemming, nopens de Duitsche quaestie. Het verdrag was den 27sten februari door den heer von der Pforten (voor Beijeren), den graaf von Hohen-thal (voor Saksen) en den graaf von Degenfeld (voor Wurtemberg), ondertekend nadat de Oostenrijksche gezant zijne bepaalde goedkeuring van het verdrag had te kennen gegeven. Hetzelfde bestaat uit negentien artikelen. Om eenige nadere bijzonderheden blijkt, dat in artikel 8 nu het aantal der medeleden van de [nationale] vertegenwoordiging op 300 is vastgesteld: 100 uit Oostenrijk, 100 uit Pruisen, 100 uit de overige Deutsche Staten. De kleinere Bondsstaten hebben minstens 1 lid te kiezen. Volgens art. 10 zullen de 300 medeleden uit de standen der afzonderlijke Staten gekozen worden. De Bondsregering, over welke zamenstelling artikel 3 uitvoerig handelt, zal uit 7 medeleden bestaan. Tot de bevoegdheid der Nationale Vertegenwoordiging zullen behooren de gemeenschappelijke bonds aangelegenheden, de spoorwegen, telegrafen, het postwezen, de scheepvaart, handels- en toezaken, de wetgeving en regterlijke beslissing in alle gemeenschappelijke zaken. Zonder toestemming van het Deutsche parlement mag geene bondswet uitgevaardigd en geene belasting voor de bondsregering geheven worden. Het verdrag waarborgt in een afzonderlijk artikel de Deutsche grondrechten en een scheidseroert. Over het voorzitterschap in de bondsregering is nog niets bepaald; de beslissing daarentrent blijft aan de kabinetten van Weenen en Berlijn voorbehouden.

Weenen, 5 maart. De Wanderer meldt, dat de kommanderende generaal der Russische armee in Moldavie en Wallachije, luitenant-generaal Luders, van het ministerie van Oorlog bevel heeft bekomen, deze landen onmiddellijk te verlaten, en daar alleen de 15de divisie infanterie, de 9de brigade rijdende artillerie en twee regimenten lansiers achter te laten. Te gelijk werd aan den generaal aangevolen om aan deze order de meest mogelijke publiciteit te geven, hetgeen ook geschiedde. Dezelfde koerier zou echter nog eene tweede dépêche, aan hetzelfde adres, mede gebragt hebben, waarin generaal Luders bevel ontving om in een rapport aan het ministerie van Oorlog kennis te geven, dat het strenge jaargetijde en de slechte wegen, het vertrek der troepen voor het aanstaande voorjaar onmogelijk maakten.

— Eene telegraphische dépêche uit Triëst, meldt heden het volgende uit den Piraeus, 26 februari: De blokkade wordt met nog meer strengheid gehandhaafd; op onderscheidene schepen is geschooten, en er zijn ruim 160 Grieksche vaartuigen genomen. Het K. K. stoomschip Marianne maakt jagt op zeeroovers. Het Fransche eshader is den 23sten februari van Burela naar Agrilla gezeld.

BRUSSEL.

Brussel, 9 maart. Gisteren was de zitting der Fransche Wetgevende Vergadering weder vrij onbelangrijk. Slechts door een incident is zij een oogenblik eenigzins levendig geworden. Een lid der Bergpartij, de heer Combier, heeft den minister van Binnen-

landsche Zaken geïnterpelleerd over het niet afzetten van den commissaris van politie, die de kransen aan de kolom der Bastille des nachts had doen wegnemen. De heer Ferdinand Barrot heeft volgehouden wat hij den dag na het gebeurde gezegd had, namelijk, dat die ambtenaar was afgezet. Werkelijk schijnt het dat hij woensdag avond is uitgenoodigd om zijne aanspraak op pensioen te doen gelden. Het incident heeft geene gevolgen gehad.

Sommige berichten uit Parijs maken evenwel melding van geruchten omtrent wijzigingen in het ministerie, waaronder de heer Ferdinand Barrot insgelijks zoude begrepen zijn. Men zegt dat er verschil van gevoelen bestaat tusschen den minister en den prefect van politie, ter zake van die gebeurtenis bij de kolom der Bastille en het schijnt dat de prefect van politie, ondersteund door personen van zeer grooten invloed, niet de zwakste is.

Eene brochure die wordt toegeschreven aan een geëmplojeerde aan het Elysée, maakt op dit oogenblik te Parijs nog al sensatie. Zij is dan ook bijzonder stout.

De oppositie van de legitimistische partij tegen de wet op de maires wordt eerder sterker dan minder. Zelfs zij die aan de vroeger medegedeelde transactie geloofden, beginnen die hoop op te geven.

Morgen is het de groote dag der verkiezingen. Men blijft het er voor houden dat de lijst der gematigde partij te Parijs zal doorgaan. De kiezers moeten zich echter vooral niet door een te groot vertrouwen in slaap laten wiegen. De partij der rooden is zeer in beweging, en de onverschilligheid der gematigde kiezers zoude hen de overwinning kunnen doen behalen.

De dagbladen deelen eenige stemmingen van het leger mede. Volgens de cijfers door de democratische dagbladen opgegeven, zouden de kandidaten dier partij bijna overal eene groote meerderheid hebben. De resultaten door de conservatieve bladen opgegeven, zijn niet dezelfde. Het zal dus zaak zijn de officiële cijfers af te wachten; en in alle gevallen, gelooven wij niet dat de stemmingen der soldaten ten gunste der roode kandidaten, eenigermate het bewijs zouden opleveren dat het leger socialistisch was geworden. Het zoude eene kleine weervraak van den soldaat zijn over de billijke maar onverbiddelijke gestrenghed der krijgsmacht. Hij heeft ééne enkele gelegenheid eene volstrekt onafhankelijke daad te verrigten en hij gelooft dat hij daarvan het volledigst gebruik maakt door tegen de kandidaten der regering te stemmen. De stemmingen van het leger voor de roode kandidaten hebben geene andere betekenis dan de opgevegens. Maar als de socialisten in opstand geraken, dan zal men dezelfde menschen die voor de kandidaten dier partij gestemd hebben, het oproer even goed zien bestrijden, als zij de roode stemmen aan de gematigde kandidaten hebben gegeven.

De dagbladen en berichten uit Italië loopen altijd over dezelfde gissingen omtrent de terugkomst van den Paus, de herstelling der orde van St. Jan van Jerusalem, de vorming van een Pauselijk leger in alle katholieke landen aangeworven, ook van een gemengd leger, zamengesteld uit korpsen door elk der mogendheden geleverd, maar die op zich zelve zouden blijven bestaan. De eenige zaak die bij dit alles eenige waarschijnlijkheid heeft, niettegenstaande zij op half officiële wijze wordt tegengesproken, is de aanstaande komst van een Oostenrijksch korps te Rome, dat aldaar te gelijk met de Franschen garnizoen zoude houden.

De quaestie der blokkade van de Grieksche havens zal stellig tot dezelfde tegenstrijdige berichten aanleiding geven als de Romeinsche quaestie. Bij twee telegraphische dépêches van Triëst was gemeld dat die blokkade was opgeheven. Eene nieuwere dépêche uit dezelfde stad, gisteren avond ontvangen, meldt daarentegen dat zij wordt voortgezet.

Aan de vreedzame oplossing der Zwitsersche quaestie valt niet meer te twijfelen. De Pruisische Staats-Zetting zelve, het officiële orgaan van de regering te Berlijn, heeft gezegd dat Pruisen in geenen deele geziind was om bij deze gelegenheid eene quaestie van oorlog of vrede op te werpen. De federale raad gaat voort van zijnen kant van zijn verlangen te doen blijken, om geen voorwendsel te laten tot beschuldiging die hem gedaan zouden kunnen worden ten aanzien der uitwerking. Een Zwitsersche blad bericht ons dat hij geen acht heeft geslagen op de klachten van het kanton Waadland en het bevel herhaald heeft om den vertegenwoordiger Boichot uit dat kanton te verdrijven.

Brieven uit Madrid, medegedeeld door de Times, houden in, dat het de Spaansche regering niet zeer gunstig gestemd heeft, dat de Prins Carini, Napelsch gezant, de graaf Esterhazy, gezant van Oostenrijk, en de graaf Montalto, gezant van Sardinië zich, om zoo te spreken gelijktijdig voor drie maanden met verlof verwijderd hebben, zoodat zij tijdens de bevalling der Koningin afwezig zullen zijn. Van eenen anderen kant verzekert men dat gezegde diplomaten niet vreemd zouden zijn aan het feit, dat van de zwangerschap van Koningin Isabella niet aan de Engelsche regering is kennis gegeven. Men vreesde dat, wanneer de Grieksche quaestie zal afgedaan zijn, lord Palmerston zich naar Spanje zoude wenden, om rekenschap te vragen van de beleediging sir Henry Bulwer aangedaan en voldoening te verkrijgen van andere vorderingen. De daling der Spaansche fondsen werd aan die vrees toegeschreven.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 maart. Sedert eenige dagen is zoo wel hier als te Londen veel sprake van eene diplomatische nota, die namens den Keizer van Rusland aan het Britsche kabinet gerigt is, naar aanleiding der gewelddadige maatregelen, die Engeland tegen Griekenland ondernomen heeft. Die nota is inderdaad aanwezig; zij draagt de dagteekening van 19 februari; de Russische gezant te Londen heeft er eene copie van doen toekomen aan lord Palmerston. Die mededeeling heeft op dezen staatsman en zijne ambtgenooten een diepen indruk gemaakt, want zij hadden zulk een gevolg van hunne onderneming tegen Griekenland niet voorzien. Te Londen is het document slechts aan weinige vrienden van het ministerie bekend gemaakt en deze zijn zeer geneigd, alle openbaarheid in deze te vermijden.

— Op de verkooping die te Poitiers gehouden wordt van de door den heer *Debruge Duménil* nagelaten rariteiten, kwam dezer dagen een antiek missaal voor, dat tot den prijs van 9900 francs gekocht werd door prins *Soltikow*. Het is een der prachtigste die er bestaan en een pronkstuk van de schoonschrijf- en schilderkunst der middeleeuwen. In de prachtigste kleuren ziet men er afbeeldingen van lieden uit alle standen met hunne costume en wapenen, gedektekenen, binnenwanden, ceremoniën, gevechten, zelfs straf oefeningen. In dit handschrift dat 50 duim hoog en 34 duim breed is, zijn 238 bladzijden met bloemwerk versierd, 28 zijn geheel in een bloemenrand gevat, met 86 is dit voor drievierde op iedere bladzijde het geval en 124 zijn alleen op den buitenrand beschilderd. Voorts vindt men in dit luisterrijke werkstuk twee groote miniaturen die de geheele bladzijde beslaan en overigens nog door een bloemenrand zijn omringd, 138 andere miniaturen en 3223 prachtige aanvangelleters, alle van goud op een grond van bloemen, vruchten en wapenschilden.

Dit missaal werd uitgevoerd op last van *Juvenalis Orsini*, pair van Frankrijk en administrateur van het bisdom Poitiers, tusschen 1446 à 1456. Vervolgens ging het in eigendom over aan *Raoul du Fou*, die in 1478 bisschop van Evreux werd. Deze prelaat gaf het aan zijne hoofdkerk ten geschenke, in wiens bibliotheek het tot op de eerste Fransche omwenteling bleef. Toen werd het verkocht aan den heer *Masson de St. Amand*, prefect van het departement der Eure, van wien het in eigendom overging aan den heer *Debruge Duménil*.

Binnenlandsche Berigten.

's Gravenhage, 7 maart. Alhier is aangekomen de graaf van *Ranzow*, gedelegeerde van het comité van Spaansche fondsenhouders. Heden morgen is die heer bij Z. M. in particulier gehoor ontvangen.

Groningen, 8 maart. In de Statenvergadering van heden werd eerst besproken het rapport van de commissie, in zake van de te nemen maatregelen tegen de verspreiding der longziekte onder het rundervee (welke ziekte voor eenige dagen ook in deze provincie is uitgebroken, te Hornhuizen). Er is vastgesteld, dat er — op de wijze als dit in Friesland plaats heeft — een provinciaal fonds ten dien behoeve zal worden tot stand gebracht uit eene belasting op de eigendommen of het vee. De commissie zal met den meesten spoed het daartoe strekkende reglement opstellen en indienen. Later zal sprake zijn van soortgelijke maatregelen tegen besmettelijke ziekten ook onder ander vee.

In de tweede plaats werd heden behandeld de zoo gewichtige aangelegenheid van de concessie tot afdamming, enz. der Lauwerzee. Het rapport der commissie *ad hoc* werd goedgekeurd, en zal dit aan het gouvernement worden toegezonden, met de geleidende missive aan den minister van Binnenlandsche Zaken, mede door de commissie ingediend, behoudens eenige toevoegselen, heden, staande de vergadering, aan beide stukken toegebracht.

Eene belangstellende menigte uit stad en lande vervult telkens de tribunes bij de beraadslaging over eene aangelegenheid, van zoo groot gewigt voor vaderland, gewest en stad.

De volgende bijeenkomst zal uiterlijk 12 april e. k. plaats hebben. (Hand.)

Kampen, 9 maart. Het denkbeeld om den Kookeek ledig te maken vindt bijval. Men zegt dat er gelden worden bijeengebracht om deskundigen tot het maken van plan en berekening te werk te stellen. De Kookeek is eene waterplas in de gemeente IJsselmuideren, nagenoeg 400 bunders groot en sedert 1766 uitgeveend. De watervloed van 1825 heeft de zij kleine veningen aldaar vernield, welke niet zijn herbevoerd. (H. C.)

Door de onderstaande gemeenten is het volgende voor de watersnood gecolleeerd. — Zie besluit van 19 februari 1850 no. 23 (Prov. Blad. no. 23): Aalten f 122.55; Ammerzoden f 44; Angerlo f 56.52; Appeldoorn a f 506.31; Appeltorn f 158.47; Arnhem a f 2368.91 en f 3.50; Baaij f 17; Barneveld f 284.65; Batenburg f 19.65; Beest f 121.24; Beuningen f 90.73; Berg f 196.30 en f 2; Beuningen f 107.07; Bessiechem f 26.70; Boemel (Zalt.) f 193.28; Borculo a f 113.62; Brakel f 140; Bunnik f 455.76; Baran f 96.68; Burgharen f 150.27; Buurmalsen f 33.71; Culenburg f 258.31; Deil f 40; Didam f 53.43; Dinxperlo f 68.10; Dodewaard f 215.20; Doersborgh a f 310 en f 1; Doetinchem (ambt) a f 50.35; Doetin-

chem (stad) a f 104.74; Doornspijk f 84.06; Doorwerth f 33; Drenthel f 19.10; Driel f 61.78; Druten f 80; Duiven f 94.70; Ede f 196.80; Echteld f 58.95; Eibergen f 185; Elburg a f 149.45; Elst f 206.92; Epe f 205.81; Ermelo f 172.67; Est en Opijnen f 37.37; Ewijk f 90.53; Gameren f 94.35; Geldermalsen f 159.50; Gendringen f 190; Gent f 47.85; Gorssel f 161.83; Groenlo f 154.15; Groesbeek f 27; Haafstede f 48.46; Harderwijk f 255.20; Hattem f 56.08; Hedel f 27.97; Heerde f 175.10 en f 19.01; Heerwaarden f 5; Hemmen f 27.89; Hengelo f 59.50; Herwen en Aerdt a f 101.79; Herwijnen f 22.20; Heteron f 213 en f 33; Heumen f 100; Hoewelaken f 10.53; Horssen a f 29.37; Huissen f 127.50; Hummelo f 47.86; Hurwenen f 5.24; Kerkwijk f 22.90; Kesteren f 51.12; Laren a f 68.35; Lichtenvoorde f 137; Lienden f 185; Lochem a f 122.30; Loenen f 7.85; Maurik f 140; Millingen f 15.32; Nede f 52.70; Nederhemert f 2.64; Nijkerk f 207.23; Nijmegen a f 1748.40; Oldebroek a f 171.45; Ophemert f 54; Overasselt f 74.50; Panterden f 30; Poederloijen f 22.37; Patten f 48.92; Rensum a f 176.10; Rheden a f 1580.07; Rosendaal f 46.75; Rossum f 37.30; Ruurlo f 154.70; Scherpenzeel f 36.18; Steenderen f 131.10; Tiel f 254; Ubbergen f 94.62; Valburg f 274.72; Varik f 31.10; Verwolde f 5.55; Voorst a f 382.35; Vorden f 30; Vuren f 80; Waardenburg f 29; Waddinxveen f 48.48; Wageningen f 362.47; Wamel f 82.27; Warnsveld f 130.19; Wehl f 48.45; Westervoort f 11.02; Winterswijk f 194.40; Wisch a f 172.91; Wijchen f 168.54; Yzendoorn f 28.55; Zelhem f 30.75; Zevenaar a f 173.27; Zoelen f 90; Zuilichem f 5.68; Zutphen b f 1302.99, f 6 en f 1.75 te zamen f 1310.74; Koningin-weduwe f 1000; het instituut van mejufvrouw *Wildrik*, te Oosterbeek f 10; te zamen f 20935.23.

a Behalve eenige vreemde en andere ongangbare munt.
b Behalve twee pakken kleedingstukken.

**STATEN-GENERAAL.
TWEDE KAMER.**

Zitting van zaterdag 9 maart.

In deze zitting heeft de commissie van rapporteurs haar algemeen verslag uitgebracht over het ontwerp van wet nopens het loezigt op en de zorg over de zaken der munt. Wordt besloten de beraadslagingen over dat ontwerp te houden op aanstaanden woensdag des morgens te 11 ure.

De beraadslagingen over het ontwerp nopens de brieven-posterij zullen aanstaanden maandag worden voortgezet.

Daarna is de vergadering gescheiden.

Tooneelnieuws.

Het kan niet anders dan zeer nuttig zijn voor de Nederlandsche kunst en de Nederlandsche letteren, wanneer de dagbladen zich het tooneel gelieven ter harte te nemen. Ook hier kunnen alleen — even als in het staatkundige — vrije uiting van gevoelens, gestadige wisseling van denkbeelden, en aanhoudende kritiek ons wakker schudden uit den dommel, en de vaderlandsche kunst voor volkomen val behoeden. Wij moeten het ons maar niet ontveinzen, dat het Nederlandsche tooneel op zeer lagen trap staat; welke daarvan de oorzaken zijn, het doet niets ter zake; maar juist daarom moeten wij aan kunstenaars en dichters hoogere en hoogere eischen rigten; al het prullewerk, dat ons onder het oog komt, onverbiddelijk vervolgen en verbannen, en de zeldzame bloemen die ons onder de hand komen bijeen garen. Een van beide: men moet wanhopen aan ons vaderlandsch tooneel, en het dan ook geheel laten varen; of men moet pogen het op te heffen uit zijnen tegenwoordigen staat van vernedering; maar dan ook de kritiek niet sparen. Een van beide, het Hollandsch tooneel is niets meer dan een Janklaassen-spel, alleen bestemd om de lachspieren of de grove zenuwdraden van de onbeschaafde menigte, voor eenen avond in beweging te brengen; en dan moet hij, die prijs stelt op beschaving en smaak, er voor goed afscheid van nemen; of het best is zoo vele riemen van waren kunstenaars, dat zij steeds behoeven te worden gekweekt en gekoesterd om voortreffelijke vruchten voort te brengen; en dan moet men onverdroten medewerken aan die opkweeking en veredeling. Dit nu is vooral de taak der dagbladen, en wij, die de zaak van het vaderlandsche tooneel nog geenszins hopen los achten, wij wenschen dat de dagbladen zich later meer en meer mogen aantrekken; dat zij zonder mededogen te velde zullen gaan trekken tegen dien zondvloed van prullaria, welke onze taal en onze zeden dreigen te verstikken. Voor een beschaafd volk is het waarlijk geene onverschillige zaak een goed tooneel te bezitten; de invloed, dien het oefent op de denkwijze en de zeden des volks, is grooter dan men denkt; en zoodra het de strekking verliest om, in eenen door de kunst veredelde vorm, de getrouwe afspiegeling van het leven te zijn; het schoone en goede door aanschouwelijke voorstelling aan het volk voor oogen te stellen en in eere te brengen; het belagchelijke te treffen en te bekelen; het mismaakte en kwade in minachting te brengen; — zoodra het de strekking verliest om het hoofd op te heffen, het hart te veredelen, de zeden te beschaven en te versieren — dan staat het niet meer, dat men de

zich mede bezig houdt, en sticht het onberekenbaar veel nadeels. De volkszeden, de volkstaat te bederven, allen kunstzin uit te dooven, den geest te verstompen voor het begrip, het hart voor het gevoel van het goede en schoone — ziedaar dan de werking die niet uit kan blijven. Wij moeten dus niets onbeproefd laten om tegen den stroom op te roeijen en het vaderlandsch tooneel te redden van het verderf; en men moet uit dien hoofde niet te toegevend zijn; het is als een bedorven kind, dat wel een goeden aard en goeden aanleg bezit, maar alleen door strenge tucht op den rechten weg kan worden gehouden, op straffe, dat er anders niets, niets van terecht komt.

Men vergeve die uitweiding; zij moet strekken tot vergoelijking van ons hard oordeel, dat wij, uit liefde voor het tooneel, vellen moeten over de voorstelling van donderdag avond in onzen schouwburg. Wij dwaalden toen wij de vorige keer mededeelden, dat de vertaling, door den heer *mr. Perk* van de *Geleerde Vrouwen* vervaardigd, ten toonele zou worden gevoerd. Wij hebben daarentegen een kluchtspel gezien, dat zoo wat het uiterlijk van het geestig blijspel van *Molière* had nagebootst. Verbeeldt u eenen aap, die het balkostuum van zijne meesteres heeft aangeetrokken, en nu op de markt voor een troep kwajongen wat bokkesprongen uitvoert; ziet daar de klucht die men ons vertoond heeft! — Ware het mogelijk dat *Molière's* schijn onder de toeschouwers had rondgedwaald, van schrik ware hij ten tweede male gestorven, als hij ten minste zijn stuk had herkend.

Het geraamte van zijn blijspel, in hortende, stoetende, hoekerige alexandrijnen opgetrokken; — dit is reeds eene eerste grove fout; de alexandrijn moge eene goede versmaat voor het treurspel zijn, haar gang is te deftig voor het blijspel, al had de vertaler of verboddelaar haar ook met het talent van *Bilderdijk* weten te kneeden; dat geraamte nu in zoo deftig gewaad, in plaats van den geest die er in stak, opgevuld met den inhoud en de aardigheden van eene Amsterdamsche poppekast; bah! — *Martine*, herschepen in eene Geldersche boerenmeid, die in haar patois wat platheden opdicht, waaronder vrij ergerlijke, zoo als bij voorbeeld de vertaling van *Molière's* regel:

»*La poule ne doit point chanter devant le coq;*»
die wij het waarlijk niet wagen hier neder te schrijven.

Wat is er overgebleven van het geestig tooneel, waarmede *Molière* zijn derde bedrijf aanvangt, en van zijne scherpe geesels, waarmede hij het pedantisme zijner eeuw kastijdt? — niets, hoegenaamd niets. Men kan van die zoogenaamde vertaling met den dichter zeggen:

»*Wie Wein von einem Chemikus,
Durch die Retort gerieben,
Zum Fenfel ist der Spiritus,
Das Phlegma ist geblieben.*»

En meer willen wij er ook niet van zeggen. Maar wij hopen dat dit en dergelijke stukken voortaan voor goed zullen zijn gebannen van ons Hollandsch tooneel.

En nochtans is er gelagchen om de klucht, is er toegejuicht zelfs. O ja; maar vraag eens, aan wien gij wilt, welke satyre hem getroffen heeft; welke dwaasheid hij vermoord heeft gevonden; of welke regel van allen die er zijn opgezeid, hij in zijn geheugen heeft opbewaard, wier toepasselijkheid op het dagelijksch leven hem in het oog sprong — en ik vrees dat niemand u eenig antwoord zal weten te geven. Lees daarentegen *Molière's* geestig werk; denk u terug in zijne eeuw, en iedere bladzijde zal u het keurigst voedsel voor hart en geest aanbieden.

Het voorstukje, *de Murkiesin de Senneterre*, is een geestig en levendig middending tusschen het drama en het blijspel, dat in het oorspronkelijk veel opgang heeft gemaakt. Het werd goed gegeven; maar aan de uitvoering haperde het waarlijk bij de *Geleerde Vrouwen* ook niet; de beide dames van *Ollefen*, mevrouw *Falvois Sablairoles*, mevrouw *Ruffa* hebben inderdaad getoond, dat zij verdienen, dat bekwaame schrijvers zich de moeite geven, om stukken en rollen te schrijven die naar waarde zijn.

Advertentiën.

Heden overleed, in den ouderdom van ruim negentien jaren, onze geliefde dochter **SAR JULIANA ANNA ROSENTHAL**, ARNHEM, den 8sten Maart 1850.
NEDERMEIJER & ROSENTHAL,
J. W. VAN ROSENTHAL,
Geh. VAN ECK VAN OERBERG.

Arnhem, 7 Februarij 1850.
De Minister van Staat, Gouverneur der Provincie Gelderland,
Gezien eene missive van Zijne Excellentie den Minister van Binnenlandsche Zaken, No. 101, 1ste afdeling, d.d. 27 Januarij 1850, houdende aandacht bepallende op het, van dien dag geplaatste Koninklijk besluit, No. 29sten Januarij j.l. (Staatsblad No. 10), houdende bepaling van de wijze van te bepalen, dat het voorschreven besluit tot

driemaal toe en wel van acht tot acht dagen in de *Arnhemse Courant* geplaatst zal worden.

De Minister van Staat, Gouverneur voornoemd, SCHIMMELPENNINCK VAN DER OIJE.

(No. 3.) **BESLUIT** van den 29sten Januarij 1850, houdende nadere bepalingen op het voeren van seinlichten op stoomschepen in zee, ter verkenning van den koers bij nacht, tot wijziging en aanvulling van het besluit van den 9den December 1845 (Staatsblad No. 68).

Wij WILLEM III, Bij de Gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot-Hertog van Luxemburg, enz., enz., enz. Gezien het gemeenschappelijk rapport van de Departementen:

van Marine, van den 25sten November 1848, la. D., No. 58;

van Binnenlandsche Zaken, van den 7den Februarij 1849, No. 161, 6de afdeling;

van Buitenlandsche Zaken, van den 10den Februarij 1849, No. 9, en

van Finantiën, van den 15den Februarij 1849, No. 89/117, in- en uitgaande regten, houdende voorstel tot eene wijziging en aanvulling van het Koninklijk besluit van den 9den December 1845 (Staatsblad No. 68), met betrekking tot het voeren van seinlichten tot verkenning van den koers der stoomvaartuigen bij nacht op zee, om zulks in overeenstemming te brengen met de verordeningen desaangaande bij de naburige natiën onlangs ten uitvoer gelegd.

Den Raad van State gehoord (advies van den 2den Maart 1849, No. 10);

Op het gemeenschappelijk rapport van Onze ministers:

van Binnenlandsche Zaken, van den 12den Januarij 1850, La. A, 1ste afdeling; en

heid moeten zijn, dat het op ten minste eene Duitsehe mijl, bij klaren donkeren nacht, zichtbaar zij en de lantaarns zoodanig ingerigt, dat een gelijk onafgebroken licht in alle rigtingen rondsom gezien worde.

De gekleurde lichten op de zijden zullen moeten zichtbaar zijn op ten minste eene halve Duitsehe mijl bij klaren donkeren nacht; de lantaarns zoodanig ingerigt, dat een gelijk onverbroken licht over 10 streken van het kompas over de beide zijden van het schip, van regt vooruit tot twee streken achterlijker dan dwars, gezien worde.

De gekleurde zijden zullen daarenboven rakelings aan de binnenzijde der lantaarn moeten voorzien zijn van een scherm van ten minste eene Nederlandsche el lengte, regt langs-scheeps geplaatst, ten einde volstrekt te beletten dat het licht over den anderen boeg zichtbaar zij.

De lantaarn, die ten anker liggende wordt gebruikt, zal zoodanig moeten worden ingerigt, dat een helder licht rondsom over den geheelen zigteinder gezien worde.

De bij dit besluit gevoegde toelichtende aanwijzing zal altijd bij het besluit uitgerekte moeten worden.

De bepalingen van het Koninklijk besluit van den 9den december 1845 (Staatsblad no. 68) blijven overigens van kracht en in verband hiermede van toepassing.

Onze ministers van Binnenlandsche Zaken en van Marine zijn belast met de uitvoering van dit besluit, hetwelk in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's Gravenhage, den 29sten Januarij 1850. WILLEM.

De Minister van Binnenlandsche Zaken, THORBECKE.

De Minister van Marine, E. LUGAS.

Uitgegeven den acht en twintigsten Februarij 1850. De Staatsraad, Directeur van het Kabinet des Konings, A. C. A. VAN RAPPARD.

(In het Staatsblad is tevens opgenomen eene toelichtende aanwijzing omtrent de toepassing van de bepaalde seinlichten.)

De Notaris KOLFSCHOTEN, te Arnhem, zal op WOENSDAG 20 MAART des avonds 7 uur, in het Logement des Holland, te Arnhem, sijnaal verkoopen:

Het **LOKALENT DER GOUDEN LEEUW**, enz. te Arnhem, ingereg. als in deze Courant No. 45 van Dingsdags 17 Maartjl. vermeld, en ter zieder n'r en plaats doen inzetten, om op 3 Maart 1850 sijnaal te verkoopen.

Het huis in die Courant vermelde HUIS en in de Rijbrug, te Arnhem.

Ten verkoop van de **MENAR GERARDUS JOHANNES KEAR** en zijne, door hem ten deze verkochte en sijnane echtgenoot, Vrouwe AN-

courant is f 5 in de drie maanden. Afzonderlijke nummers 10 cents. Advertentiën van één tot vijf regels f 1 per regel daarboven 20 centen, behalve 25 centen zegelregt voor elke plaatsing.

TOINETTA MARIA SPRENGER, beiden buiten beroep, te zamen wonende te Arnhem, en woonplaats gekozen hebbende ten Kantore van Mr. H. J. KRONENBERG, Procureur bij na te melden Regtbank, wonende te Arnhem, aan wien de vervolging van den onderwerpelijken Verkoop is opgedragen, — en ten laste van **HENDRIK of HENDRIKUS VREVEN**, Utdrager, wonende te Arnhem, zoo uit eigen hoofde, als in hoedanigheid van Vader en Voogd over zijne minderjarige Kinderen **ANTONIUS**, — **AGNES** en **MARIA VREVEN**, uit zijn eerste huwelijk met Wijlen **ENGELBERTA LOVERS**; en, voor zoo veel noodig, thans ook ten laste der gezamenlijke Erfgenamen van zijne tweede Huisvrouw **MARIA DERKSEN**; na de in beslag-neming overleden, — zal op Donderdag den 18den April 1850, des voormiddags te 10 ure, ter teregtzitting der Arrondissements-Regtbank te Arnhem, aan den meestbiedende of hoogstafmijnende worden verkocht:

Een HUIS en ERF, staande en gelegen te Arnhem op de Beek, Kadasteraal Sectie O, No. 557, groot 74 Ellen.

Mr. H. J. KRONENBERG, Procureur.

TE KOOPY Eene zoo goed als nieuwe **CALECHE**, **VEGIBANTE** en **PHAËTON**, en 2 nieuwe **TENTWAGENTJES**. — Te bevragen bij de Wed. **C. VAN DER SPEK**, Mr. Zadelmaker. Ook kan men er 2 **ZADELMAKERS-KNECHTS** plaatsen, welke werk begeeren.

STROOHOEDEN-FABRIEK EN MODES

Pastoorstraat No. 164, te Arnhem.

De ondergeteekenden hebben de eer hunne **FABRIEK** en **MAGAZIJN** aan het geachte publiek te recomanderen; zij vleijen zich door hunne relatien met de eerste huizen te *Parijs* en *Brussel* het nieuwste in hun vak voorkomende, te kunnen aanbieden; ook worden in hunne Fabriek de **STROOHOEDEN** als nieuw gewasschen en naar het laatste model gefatsoeneerd, alles tot de minst mogelijke prijzen. Zullende zij alles aanweden, ten einde het vertrouwen hunner geachte beënzigtigers te verdienen.

Arnhem, 11 Maart 1850. MOONE & Co.

De Graaf **VAN ALDBOROUGH** en de **HOLLOWAY'S Pillen**; eene verbazende genezing door deze wonderbare Geneesmiddelen, nadat alle andere middelen zonder goed gevolg waren aangewend.

Men lese het uittreksel uit des Lords brief, gedagteekend, *Villa Messina Leghorn*, 21 Februarij 1846. Aan Professor **HOLLOWAY**. Mijnheer, ik meld u, dat uwe Pillen eene zieke maag en lever, die aan alle aangewende geneesmiddelen, zoo hier als op het vaste land, ook zelfs aan de wateren van *Garisbad* en *Marienbad*, weêrstand geboden hadden, genezen hebben. Was geteekend: **ALDBOROUGH**.

Door het vermeerdert debiet zijn de Prijzen thans de volgende.

Doosjes Pillen van f 0.90, f 2.10, f 3.30, f 7.75, f 15.50, f 23.50; Potjes Zalf van f 0.90, f 2.10, f 3.30, f 8.15 f 15.90 f 23.90.

Zijn op franco-aanvraag a contant te bekomen, bij den Heer **F. ROMELIJN**, Fz., Depôthouder te Arnhem; alsmede te *Londen*, Strand 244, **HOLLOWAY'S** Etablissement.

Nederlandsche Stoomboot-Maatschappij.

DIENST TUSSEN ROTTERDAM, ARNHEM EN MANHEIM.

Van ARNHEM naar ROTTERDAM. Op Zaterdag den 23sten Maart en Woensdag den

27sten Maart en voorts iederen Zaterdag en Woensdag, telkens des morgens te 9 ure.

Van ROTTERDAM naar ARNHEM, enz. Op Zondag den 17den Maart en Donderdag den 21sten Maart en voorts iederen Zondag en Donderdag, telkens des morgens te 6 ure.

Van Arnhem naar *Manheim*, directe doorvaart met dezelfde Stoomboot, des Zondags en Dondersdags, namiddags te 3 ure, na aankomst van den Spoortrein van *Amsterdam* en van de Stoomboot van *Rotterdam*.

Nadere informatiën te Arnhem bij den Agent J. W. TER HAAR.

STOOMVAART VOOR DEN NEDER- EN MIDDEN-RIJN. DUSSELDORPSCHE MAATSCHAPPIJ.

AFVAARTEN VAN 10 MAART 1850.

Van Arnhem naar Rotterdam: des Zondags, Dingsdags, Donderdags en Vrijdags, des morgens circa te 9 ure.

Van Rotterdam naar Arnhem: des Maandags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags, des morgens te 6 1/2 ure.

Van Arnhem naar Dusseldorp: des Maandags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags, des namiddags te 3 1/2 ure.

In verband met de **DAGELIJSCH** Vaarten tusschen *Dusseldorp* en *Keulen*, de **DRIEMAAL DAGELIJSCH** tusschen *Keulen* en *Coblentz*, de **TWEEMAAL DAGELIJSCH** tusschen *Coblentz* en *Mainz*, en de **DAGELIJSCH** tusschen *Mainz* en *Mannheim*.

Nadere inlichtingen geven de Agenten. Te Arnhem de Agent C. BALCK.

Mr. MONET, Ex-Artiste du Théâtre du Vaudeville Français d'Amsterdam, a l'honneur de vous faire part et vous prie d'assister à la représentation Française qu'il donnera le

MERCREDI, 13 MARS 1850,

CE QUE FEMME VEUT! ..

La Cavatine du BARBIER DE SEVILLE. TITI, à la représentation de ROBERT LE DIABLE.

L'OUBLI,

ON COMMENCERA à SEPT HEURES.

Burgerlijke stand.

TIEL: Van 26 februari tot en met 5 maart.

Gehuwd: Geene. Bevallen: M. A. van Andel, geb. Faassen, D. Overleden: Geene.

WAGENINGEN: Van 25 februari tot en met 4 maart.

Gehuwd: D. Meulekamp met M. C. Whien. Bevallen: J. Aartsen, geb. Goossen, Z. — M. Welgraven, geb. Bongers, Z. — C. M. van Rinsum, geb. Gravendijk, D.

Overleden: G. P. Versteegh, gehuwd met S. Sanders, 65 j. — M. J. E. Pik, 7 j.

ZALT-BOMMEL: Van 25 februari tot en met 4 maart.

Gehuwd: Geene. Bevallen: Geene. Overleden: Geene.

CULEMBORG: Van 23 februari tot en met 2 maart.

Gehuwd: Geene. Bevallen: M. Smits, geb. Hermans, Z. — A. Smits, geb. Nieuwenhuizen, Z. — D. den Hartog, geb. Koolman, Z. — M. Hermans, Z. Overleden: I. ... 2 m.

Marktprijzen.

TIEL, 4 maart.

Wij hadden een ruimen aanvoer van granen; voor Tarwe werd 15 à 20 cts. minder besteed, Rogge 10 cts. lager, Haver, Boonen als voren, in Garst gaat weinig om.

Nieuwe Tarwe van f 5.80, 6.80 tot 7.50. — Rogge van f 4.40 tot 4.90. — Dwivenboonen van f 4.50 tot 5.00. — Haver van f 1.80, 2.10 tot 2.70. — Garst van f 3.50 tot 4.00.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 11 maart 2 El 3 Palm O Duim; gew. O D. gev. 7